

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Vanji Crnković te zapisničarki Sanji Kobilšek, u upravnom sporu tužitelja Fegi d.o.o., Zagreb, Marijana Haberlea 2, kojeg zastupa opunomoćenik D. M. odvjetnik u Z., protiv tuženog Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa , uz sudjelovanje zainteresirane osobe Vipnet d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 14. lipnja 2018.

presudio je

I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/15-01/153, URBROJ: 376-05/BI-15-8 (IM) od 31. ožujka 2015. te se predmet vraća na ponovni postupak.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 18.750,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti je odlukom KLASA: UP/I-344-08/15-01/153, URBROJ: 376-05/BI-15-8 (IM) od 31. ožujka 2015. odbila kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika Fegi d.o.o., Zagreb, Marijana Haberlea 2, III kat (ovdje tužitelja) i operatora javnih komunikacijskih usluga VIPnet d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1 (ovdje zainteresirana osoba), u cijelosti.

Tužitelj u tužbi i tijekom spora u bitnome navodi da je osporavana odluka utemeljena na nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, a što je posljedica površno provedenog postupka koji za cilj nije niti imao utvrđenje istine, već se ograničio na formalnosti bez namjere da omogući pravnu pomoć građanstvu. Dodaje da je iz obrazloženja vidljivo da tuženik nije jasno naveo niti što je predmet prigovora koji je on podnio. Pojašnjava da mu je zainteresirana osoba isključila internet i nastavila mu ispostavljati račune i naplaćivati obustavljenu uslugu koju više ne pruža. Smatra da tuženik bez ikakve provjere poklanja vjeru zainteresiranoj osobi. Iznosi da ima registrirano sjedište na adresi predmetnog stana u Zagrebu, Marijana Haberlea 2., a da je jedini osnivač i direktor, vlasnik predmetnog stana. Mišljenja je da je tvrdnja zainteresirane osobe da se radi o dva stana u cijelosti neosnovana i nedokazana. Ističe da su mu isključili njegov internet (modem preplatnika 427981) bez njegovog zahtjeva, a da su bez njegove suglasnosti uključili drugog korisnika iako nije vlasnik stana. Pojašnjava da se ispostavljaju dva računa, za ugovor koji je nevaljan i sklopljen s nevlasnikom, te za uslugu interneta koja je prekinuta i obustavljena. Napominje da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka. Slijedom

navedenog predlaže poništiti odluku tuženika i vratiti predmeta na ponovni postupak uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom spora u bitnome navodi da je proveo postupak temeljem članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama koji se odnosi na rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, povodom zahtjeva tužitelja za rješavanje spora radi neopravdane obustave u pružanju javnih komunikacijskih usluga na njegovoj pretplatničkoj liniji i uz uključenje korisnice , na istoj pretplatničkoj liniji te zahtjevom za naknadom štete za uplaćene iznose i dodatne troškove. Dodaje da u cijelosti osporava navode iz tužbe. Ističe da je podnositelj zahtjeva za rješavanje spora pred HAKOM-om pravna osoba Fegi d.o.o. i , pa da se valjanost pretplatnički ugovora između VIP-a i korisnice ne može razmatrati. Smatra da je nesporno prema radnom nalogu koji je dostavio VIP koji je na adresi tužitelja utvrđivao stanje priključka tužitelja i nove korisnice , da se radi o dva stana. Obrazlaže da je prema radnom nalogu od 10. rujna 2014. utvrđeno da se radi o dva različita stana od kojih svaki raspolaže različitom kabelskom infrastrukturom. Iznosi da uključanjem korisnice : tužitelj nije bio, niti je mogao biti neopravdano isključen. Nastavlja da je razvidno da se ne radi o neopravdanom obustavljanju pružanja javnih komunikacijskih usluga tužitelja i da je prema ispisu iz sustava VIP-a dokazano da je aktivna usluga po priključku tužitelja i da je omogućeno korištenje usluge Superbrzi 1D paket sukladno ugovornoj obvezi. Protivi se nalazu i mišljenju vještaka. Objašnjava da vještak svoje mišljenje temelji isključivo na vlastitim zaključcima koji ne proizlaze iz objektivne dokumentacije niti iz utvrđenog činjeničnog stanja, već su rezultat nagađanja istog. Dodaje da je navedeno razvidno iz dijela mišljenja pod točkom 1. u kojem vještak između ostalog navodi da nije mogao izvršiti neposredno mjerenje i ispitivanje signala, a niti je izvršio potrebne radnje kako bi pristupio ormarićima operatora i provjerio ispravnost signala. Mišljenja je da se u tom smislu i ocjena vještaka kako stručnjaci operatora nisu na ispravan i stručan način proveli ispitivanje ispravnosti telekomunikacijske veze ukazuje paušalnom, s obzirom da su djelatnici operatora zaista ispitivanje i proveli, dok vještak u konkretnom slučaju istu provjeru nije izvršio. Iznosi da s te strane, čak i da je pristupio ormarićima i utvrđivanju dostupnosti signala, navedeno sada ne bi bilo od relevantnog utjecaja, s obzirom da je od trenutka nastalog događaja do vještačenja prošlo skoro četiri godine. Nastavlja da je navedenog u konačnici svjestan i sam vještak kada u zaključku svog mišljenja ističe da danas nakon proteka pune dvije godine od isteka svih ugovornih obveza, bilo kakvo mjerenje na kabelskoj lokalnoj infrastrukturi u predmetnoj stambenoj zgradi ne bi moglo dati pouzdani rezultat o stanju kabelske infrastrukture, kakva je bila u razdoblju od 9. srpnja 2014. do prekida ugovornih obveza. Prema njegovom mišljenju mišljenje vještaka je u konkretnom slučaju doneseno paušalno i nije osnovano na objektivnim mjerenjima i dokumentaciji, već na stanju o kojem vještak u konkretnom slučaju samo nagađa, dok istovremeno rezultate mjerenja i utvrđeno činjenično stanje od strane djelatnika operatora, koji su u vrijeme prijave smetnji izašli na teren i utvrdili da se radi o dvije stambene jedinice, kao i da je signal omogućen, neosnovano ocjenjuje nestručnim i pogrešnim. Smatra da u konkretnom slučaju vještak nije doveo u pitanje stanje stvari kako je utvrdio operator, a da je s obzirom na protek vremena razvidno da se ovim dokaznim prijedlogom tužitelja ne može utvrditi je li se usluga interneta isporučivala te gdje se isporučivala, odnosno da se ne može utvrditi je li bila isporučena u vrijeme trajanja ugovornih obveza. Slijedom navedenog predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu i tijekom spora u bitnome navodi da se tužitelj prema evidenciji sadržanoj u sustavu davatelja usluga, obraćao Službi za korisnike zahtjevima kojima osporava pretplatnički ugovor pod šifrom pretplatnika : zaključenog na ime : za uslugu 2D (Internet i televizija) uz zahtjev za raskid istog budući da, kako je isticao već ima zaključen ugovor na društvo FEGI d.o.o. na istoj adresi kojim je

ugovorio uslugu 1D (Internet) pod šifrom pretplatnika ' '. Dodaje da je tužitelju svaki puta pojašnjeno da raskid pretplatničkog odnosa koji se odnosi na priključak ' ' nije moguć budući da isti može zatražiti samo platežno odgovorna osoba tj. ugovaratelj usluge. Ističe da je uvidom u njihove evidencije utvrđeno da je tužitelj zaključio pretplatnički ugovor za uslugu Superbrzi 1D (Internet) dana 7. siječnja 2014. na minimalno ugovoreno razdoblje od 24 mjeseca. Nastavlja da je 12. srpnja 2014. evidentiran zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa za uslugu D paket (TV i Internet) uz minimalno trajanje ugovorne obveze od 24 mjeseca, da je ugovor zaključen sa ' ', a da je usluga aktivirana dana 18. srpnja 2014. Napominje da je potpisivanjem navedenog zahtjeva ostvarena pogodnost promocije Super paket koja je omogućila korištenje usluga 2D paketa po cijeni od 1,00 kn za prva 3 mjeseca od aktivacije. Obrazlaže da su po isteku pogodnosti navedene promocije zaprimili prigovor tužitelja kao i prigovor korisnice ' ' kojim osporavaju pretplatnički ugovor za 2D paket zaključen pod šifrom ' '. Napominje da im je pojašnjeno da je pretplatnički ugovor za uslugu 2D paket valjano zaključen te da su, budući da je ugovor zaključen izvan poslovnih prostora trgovca, imali rok od 14 dana za raskid istog bez navođenja razloga, što nisu zatražili. Pojašnjava da prijevremeni raskid pretplatničkog odnosa sukladno čl. 14.1. Općih uvjeta poslovanja VIPnet d.o.o. podliježe naplati naknade za prijevremeni raskid ugovora. Navodi da je navod tužitelja da je prilikom realiziranja usluge 2D paketa pretplatnici ' ' došlo do onemogućavanja usluge interneta tužitelju netočan. Dodaje da je usluga Superbrzi 1D aktivna te da se kao takva i naplaćuje. Ističe da je njihov tehničar, nakon prijave tužitelja da mu usluga internet ne radi, dolaskom u stan tužitelja utvrdio da je modem za uslugu interneta bio isključen iz struje, a da je modem nakon spajanja na napajanje uredno radio. Iznosi da je u drugom kontaktu nakon prijave tužitelja da usluga ne radi, na pitanje tehničara je li modem ponovno isključen iz struje isti odgovorio potvrdno. Pojašnjava da je uvidom na terenu izvršenim po radnom nalogu 10. rujna 2014. utvrđeno da se radi o dva zasebna stambena prostora od kojih svaki raspolaže vlastitom kabelskom infrastrukturuom, a da je prilikom drugog izlaska na teren potvrđeno prvotno stanje. Iznosi da se vještak unatoč jasno definiranom zadatku u nalazu i mišljenju bavi isključivo jednim dijelom zadatka tj. priključkom koji se vodi na tužitelja, potpuno zanemarujući drugi dio zadatka koji se odnosi na drugi priključak, a koji se vodi na ' '. Smatra da iako je u odgovoru na tužbu istaknuto da se radi o dva stana na adresi ' ' u ' ', vještak se ni na koji način nije potrudio isto provjeriti iako je navedeno bilo ključno za valjan nalaz i mišljenje. Pojašnjava da se oba stana nalaze na 3 katu jedan do drugog, da se stan u kojem je instaliran priključak na ime korisnice ' ' nalazi na 3 katu, gledano s lijeva na desno, stan broj 2, a da se stan u kojem je instaliran priključak na društvo Fegi d.o.o. nalazi na istom katu, gledano s lijeva na desno, stan br. 3. Smatra da je netočna tvrdnja vještaka da se tijekom vještačenja nije moglo provesti mjerenje i ispitivanje signala budući da su oba priključka deaktivirana. Obrazlaže da se mjerenje i ispitivanje signala moglo izvršiti, budući da kabeli namijenjeni za sporne stanove još uvijek postoje kao i podžbukni kabeli zajedničkog antenskog sustava (ZAS) preko kojeg je distribuiran signal do utičnice u stanu. Također ističe da neovisno o tome što zbog proteka godina nije moguće utvrditi stanje instalacija, spojnih mjesta na priključku, moguće je i sada utvrditi da su oba stana imala zaseban priključak sa odvojenim uslugama. Mišljenja je da je navod vještaka: „tehničari B.neta nisu mogli detektirati priključak tvrtke Fegi d.o.o. pa su 'mudro' zaključili da taj priključak nije u istom stanu u kojem je sporni priključak ' ' posve proizvoljan. Pojašnjava da tehničari B.neta, u vrijeme prigovora korisnika, nisu mogli izvršiti provjeru drugog priključka, odnosno priključka u drugom stanu iz razloga što ih je tužitelj u tome onemogućio na način da im nije dopustio ulazak u stan. Dodatno ističe da su smetnje u prijemu signala prijavljivane samo na šifru korisnika ' ' -Fegi d. o. o dok se za šifru korisnika ' ' nikada nije prijavila niti jedna smetnja. Iznosi da je također

navod vještaka, iznesen u točki 6. mišljenja kojim navodi da bi razlog prekida mogao biti loš kontakt spojnice na krajevima koaksijalnih kabela u TK ormarićima, neistinit budući da je usluga interneta nesmetano radila prilikom dolaska tehničara. Smatra da je dostavljeni nalaz i mišljenje vještaka neprofesionalan i pristran te da isti ne bi trebao utjecati na konačnu odluku suda, kao i da je nepotpun te da je kao takav neprihvatljiv. Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tijekom spora izvršen je uvid u spis i u spis tuženika te je izveden dokaz vještačenjem po vještaku za elektroniku, informatiku i telekomunikacije.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Nesporno je da je tužitelj 5. veljače 2015. podnio tuženiku zahtjev za rješavanje spora njega kao krajnjeg korisnika sa zainteresiranom osobom kao operatorom javnih komunikacijskih usluga.

Sporno je, je li tuženik zakonito odbio taj zahtjev kao neosnovan.

Člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14) propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. toga Zakona, a da zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom (stavak 1.). Nadalje, propisano je da agencija rješava sporove iz stavka 1. toga članka na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama toga Zakona i posebnih propisa (stavak 3.). Također, propisano je da je operator javnih komunikacijskih usluga obvezan sudjelovati u postupcima rješavanja sporova iz stavka 1. toga članka i u potpunosti surađivati s Agencijom u svrhu rješenja spora, te dostavljati Agenciji sve potrebne podatke, dokumentaciju i očitovanja, u skladu s odredbama članka 15. toga Zakona (stavak 5.). Konačno propisano je da nakon zaprimljenog prijedloga Povjerenstva iz stavka 3. toga članka Agencija odlukom rješava spor iz stavka 1. toga članka na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (stavak 6.), a da odluka Agencije o rješenju spora iz stavka 1. toga članka mora biti detaljno obrazložena (stavak 8.).

Iz nalaza i mišljenja vještaka za elektroniku, informatiku i telekomunikacije

od 2. veljače 2018. proizlazi da prema mišljenju vještaka se usluga interneta na priključku pod šifrom pretplatnika 1 (Superbrzi 1D paket Internet), isporučivala u stanu ZZ tužitelja, sve do 9. srpnja 2014. kada je tog dana došlo do prekida veze između B.netovog TK centra i tog korisnika, i to po svemu sudeći radi prekida u koaksijalnoj kabelskoj infrastrukturi postavljenoj od glavnog ulaznog ormarića B.neta na ulazu u zgradu, pa preko pomoćnog ormarića na trećem katu te zgrade, sve do B.netove utičnice u stanu Naveo je da je mišljenja da tehničari B.neta (iz tvrtke Vipnet d.o.o.) nisu proveli na stručan i propisani način ispitivanje ispravnosti TK veze na oba priključka broj i i u rujnu 2014. i u siječnju 2015., utvrdivši pri tome "da se priključak tužitelja sa šifrom ne nalazi unutar iste nekretnine u kojoj se nalazi priključak pretplatnika pod šifrom ". Iznio je se opravdano pita da, ako taj priključak zaista nije bio u stanu (koji se žalio na nedostupnost interneta), zašto tehničari nisu ispitali u kojoj točno nekretnini, odnosno u kojem broju stana i na kojem katu je tada bio spojen krajnji priključak tvrtke Fegi broj Istaknuo je da bi takvo ispitivanje ukazalo na moguću pogrešku B.net-ovih tehničara, koji su prilikom ranijih prespajanja kabela u nekom od svoja dva ormarića, a možda i u TK centru, tužiteljev kabel prespojili na neki drugi stan, ili su ga možda ostavili odspojenog. Nadalje, mišljenja je da konstatacija tehničara

zapisana na prvom radnom nalogu iz rujna 2014. „nije isti stan, to su dva različita kabela, jedino što je vjerojatno, jedan vlasnik za oba“, nije utemeljena na rezultatima mjerenja, već samo na činjenici da pri tom „ispitivanju“ izvršenom u rujnu 2014. i potvrđenom kasnije u siječnju 2015. (vele „ista priča“), tehničari B.neta nisu mogli u stanu detektirati priključak tvrtke Fegi d.o.o. broj [redacted], pa su „mudro“ zaključili da taj priključak nije u istom stanu u kojem je spojen priključak [redacted] pod šifrom [redacted]. Iznio je da jasno ističu da se radi o dva kabela, ali da ne ispituju gdje vodi prvi, ranije instalirani kabel s priključkom tvrtke Fegi d.o.o. broj [redacted]. Također, mišljenja je, a obzirom na okolnost po kojoj je 9. srpnja 2104. prestala potrošnja internet usluga na priključku broj [redacted] tvrtke Fegi d.o.o., da je sredinom tog dana došlo do prekida spojnog koaksijalnog kabela s kojim je taj priključak sve do tog trenutka bio spojen od stana [redacted] pa sve do TK centra B.neta, i to s kabelima položenim od stana do pomoćnog ormarića B.neta postavljenog u hodniku trećeg kata, zatim kabelom od tog ormarića pa sve do glavnog razvodnog ormara B.neta postavljenog na ulazu u predmetnu stambenu zgradu i konačno podzemnim TK kabelima B.neta položenim u podzemnoj cijevnoj distributivnoj telekomunikacijskoj kanalizaciji (skraćeno DTK) na putu od stambene zgrade pa sve do B.net-ovog TK centra. Pojasnio je da je razlog takvom prekidu mogao biti loš kontakt na bilo kojoj spojnici postavljenoj na krajevima koaksijalnih kabela u nekom od TK ormarića u zgradi, uz moguću okolnost da je slučajno, završni kontakt koaksijalnog kabela prilikom uvlačenja novih kabela bio negdje u tim ormarićima odspojen ili oštećen, pa da je na tom mjestu došlo do prekida spojnog puta do tužiteljevog priključka broj [redacted]. Iznio je da mjesto ovakvog prekida stoga nije moglo biti ni detektirano na način kako su to radili tehničari B.neta, ispitujući da li je priključak u stanu [redacted] u funkciji ili nije, već su to mogli utvrditi jedino mjerenjem propusnosti svakog kablenskog segmenta na oba njegova kraja, i to na svim priključnim mjestima u zgradi pa i dalje. Mišljenja je da je istodobno, ovakav prekid kabela bio po svemu sudeći detektiran u TK centru B.neta kao otvoreno (nespojeno) priključno mjesto u utičnici B.neta (gdje god da je ona bila), dakle detektiran kao mjesto na kojem odgovarajući modemski uređaj (ovdje tužitelj Thompson TWG850-4) nije bio priključen, zbog čega je Vipnet u svom dopisu istaknuo da je priključak tvrtke Fegi d.o.o. pod šifrom [redacted] još od prve reklamacije bio u funkciji, samo što je korisnik s njega odspojio svoj modem. Konačno, mišljenja je da danas, nakon proteka gotovo pune dvije godine od prekida svih ugovornih obaveza oba pretplatnika (tj. [redacted] i tvrtke Fegi d.o.o.), bili kakvo mjerenje na lokalnoj kablenskoj infrastrukturi u predmetnoj stambenoj zgradi ne bi moglo dati pouzdani rezultat o stanju kablenskih spojnih puteva tužiteljevog pretplatničkog priključka pod šifrom 427981, kakvo je ono bilo u razdoblju od 9. srpnja 2014. pa na dalje, sve do prekida ugovornih obaveza tužitelja.

Na ročištu 6. lipnja 2018. vještak je iznio svoj nalaz usmeno te je naveo da tuženik u svom prigovoru iznosi mišljenje kako vještak svoj nalaz i mišljenje temelji samo na vlastitim zaključcima koji ne proizlaze iz objektivne dokumentacije. Dodao je da pri tome tuženik ne navodi o kojoj se to točno objektivnoj dokumentaciji radi, a koja prileži u spis. Obrazložio je da kad se govori o dokumentaciji koju su stranke priložile u spis, a koju je koristio za vrijeme postupka, tada mora spomenuti u prvom redu dva radna naloga zainteresirane osobe broj WO937292 od 15. siječnja 2014. kojem je zainteresirana osoba instalirala svoj priključak u stan [redacted] a za tvrtku FEGI d.o.o. koja je u njegovom vlasništvu, te drugi ugovor broj WO1136829 od 28. srpnja 2014. kojim je zainteresirana osoba instalirala svoj drugi priključak za korisnika [redacted]. Istaknuo je da ni na jednom od ta dva ugovora zainteresirana osoba nije upisala niti na bilo koji način opisala u kojem je stanu izvršila prvu, a u kojem stanu drugu instalaciju. Iznio je da je neobično da joj je taj podatak promaknuo na oba ugovora, jer je sada zainteresiranoj osobi poznato da se prvi stan nalazi na trećem katu zgrade, lijevo stan broj 2 (to je stan tvrde [redacted]), a drugi stan se nalazi na istom katu,

desno do prvoga, stan broj 3 (to je tvrde stan ...). Nastavio je da zainteresirana osoba nije nikada dostavila niti sudu ni njemu ni jedan relevantni tehnički telekomunikacijski nacrt ili bilo koji drugi dokument na kojem bi bili ucrtani svi kabele koje je zainteresirana osoba instalirala u ta dva stana i iz njih spojila postojeće utičnice u tim stanovima na razvodnu kutiju koja je instalirana u hodniku na trećem katu i koja je u trenutku očevida bila zaključana. Napomenuo je da zainteresirana osoba nije dostavila ni njemu ni sudu nacrt o tome na koji način je te kablove iz te kutije provukala i spojila u takozvani ZAS ormarić (zajednička antenska struktura) zgrade u kojoj je trebao priključiti ta dva para kabela sa odgovarajućim spojnicama na dolazni koaksijalni kabel kojeg je provukao od svog T centra pa do te zgrade kroz podzemnu DTK infrastrukturu. Naveo je da su mu tuženik i zainteresirana osoba dostavili svu kvalificiranu telekomunikacijsku dokumentaciju iz onog vremena, zajedno sa svim tehničkim podacima o izvršenim mjerenjima signala, na svakome od tih dviju parica, te dokumentaciju o tome kakav je bio utrošak usluge na jednoj i drugoj parici u spornom razdoblju, tada bi se moglo znatno bolje i kvalitetnije s tehničke strane ocijeniti tadašnje stanje oba ta priključka i dati možda kvalificiraniji odgovor u odnosu na sporni problem. Dodao je da tuženik i zainteresirana osoba nisu dostavili te podatke i jedino što u spisu postoji to je izlist kojeg je u spis dostavio tužitelj u kojem se vidi da je konzumirao na svom priključku tvrtke FEGI d.o.o. pristup internetu i s njim mogao raditi sve do dana 9. srpnja, a da od tog dana pristupa nije bilo niti je bilo potrošnje impulsa u srpnju i u kolovozu 2014. Iznio je da od 9. srpnja tvrtka FEGI, odnosno ... koja se koristila tim priključkom nije mogla pristupiti internetu zbog čega je po svemu sudeći zatražila novi priključak, jer Vipnet nije dostavio u spis nikakvu dokumentaciju o tome kako je otklonio kvar za kojeg tvrdi da je postojao 9. srpnja. Obrazložio je da je od 9. srpnja do 15. srpnja kada

potpisuje novi ugovor linija tvrtke FEGI mrtva, a da dva dana kasnije dobiva novi priključak što se vidi iz njezinog ugovora, međutim da tog 17. srpnja nije vidljivo što se dešava s priključkom tvrtke FEGI, da tehnička dokumentacija ne postoji, da rezultati mjerenja ne postoje, da ispitivanje parica u zgradi ne postoji i da rezultati konzumacije internet usluge ne postoje u spisu, a koje je trebala dati zainteresirana osoba, pa da je stoga zaključak koji je donio u svom nalazu u cijelosti ispravan. Napomenuo je da je za prvi ugovor tvrtke FEGI vidljivo da je priključak ostvaren u stanu ... koji je vlasnik tog stana (što se vidi iz zk izvotka) i vidi se da je on direktor te tvrtke, dok se za ugovor

ne vidi u čijem stanu je zatražila priključak. Iznio je da ako je to stan od oca onda imamo situaciju da se novi priključak instalira na mjesto staroga, postojećeg, koji kako smo vidjeli van funkcije od 9. srpnja nadalje. Nastavio je da ako je, međutim, vlasnik nekog drugog stana, slijedećeg do, za što nema relevantnog dokaza u spisu, tada je pitanje zbog čega taj dokaz tvrtka Vipnet nije tražila u trenutku sklapanja ugovora s

Istaknuo je da ti podaci ne postoje odnosno da stranke nisu dale u spis pa je to dodatni razlog zbog kojeg vještak nije mogao zatražiti pristup u stan broj 2 ili 3 na čijim vratima ne piše ime stanara ili vlasnika, ne bi li utvrdio da se u drugom stanu nalazi priključak tvrtke FEGI d.o.o. Zaključio je da u tom smislu nema razloga prihvatiti prigovor tuženika u kojem prigovara da nije analizirao relevantnu objektivnu dokumentaciju, kad pored navedenih ugovora tuženik niti zainteresirana osoba nisu dostavili svoje objektivne tehničke nacрте i ostalu telekomunikacijsku dokumentaciju. Vezano uz prigovore zainteresirane osobe iznio je da je zainteresirana osoba lokaciju drugog stana navela tek u prigovoru, iako bez dokaza, pa da nije poznato na koji način bi vještak prema mišljenju zainteresirane osobe pa čak da je imao saznanja o tome gdje se nalazi instalacija FEGI d.o.o., mogao izvršiti očevid u tom drugom stanu u kojem tijekom očevida nije bio moguć pristup. Zaključno istaknuo je da radi dobivanja svih relevantnih TK podataka, zainteresirana osoba nije dozvolila vještaku izvršiti očevid nad arhivom relevantne TK dokumentacije (nacrti, protokoli, tehnički detalji svih pruženih i konzumiranih usluga na oba priključka), a koju dokumentaciju zainteresirana osoba

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke I. izreke ove presude žalba nije dopuštena (članak 66.a stavak 1. Zakona o upravnim sporovima), dok je žalba dopuštena Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske protiv točke II. izreke ove presude (članak 79. stavak 7. Zakona o upravnim sporovima). Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude (članak 70. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. _____, Z _____
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, - na ruke Jagode Peleponjko – uz spis tuženika
3. Vipnet d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1
4. U spis

Za točnost ovlaštenu službenik:

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno: 5.7.2018. 10:41:25		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/15-01/34	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-18-14	Spis	0

nesporno mora posjedovati najmanje 7 godina od trenutka njihovog nastanka sukladno pozitivnim zakonskim propisima, niti je dozvolila vještaku provesti očevid u svom TK centru kako bi mu omogućila uvid u cjelokupnu TK infrastrukturu (s mjerenjem signala od TK centra do ZAS ormarića na ulazu u zgradu, i dalje od tog mjesta do ormarića u hodniku na trećem katu te zgrade kojeg, treba reći, zainteresirana osoba drži zaključanog), kako bi vještak bez eventualnog ulaska u oba stana mogao utvrditi na licu mjesta moguću okolnost da je prvi set kabela iz tog ormarića provučen prema stanu broj 2 (za M. F. ...) a drugi set prema stanu broj 3 (za tvrtku FEGI d.o.o.). Nastavio je da je što se tiče takvog dokaznog postupka u trenutku izvođenja očevida gotovo pune četiri godine nakon spornog razdoblja mišljenja da je prilično neutemeljen dokaz (a što je istaknuo i u svom nalazu i mišljenju) jer se u međuvremenu u toj zgradi mogla izvršiti bilo kakva, vještaku nepoznata, izmjena svih postojećih TK instalacija.

Kako je tuženik u osporavanoj odluci naveo da radni nalog zainteresirane osobe, u kojem je navedeno da stan nije isti te da se radi o dva različita stana od kojih svaki raspolaže različitom kabelskom infrastrukturom, smatra pravovaljanim dokumentom osporavana odluka se nije mogla ocijeniti zakonitom, a imajući u vidu nalaz i mišljenje sudskog vještaka te činjenicu da u tim radnim nalazima nije vidljivo o kojem drugom stanu bi se radilo.

U ponovnom postupku tuženik će utvrditi tko su bili vlasnici stanova u stambenoj zgradi ulica M. ... Z. u predmetnom razdoblju na način da će te podatke zatražiti od zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

Nadalje, utvrditi će da li su oba stana na trećem katu u spornom razdoblju imala zaseban priključak sa odvojenim uslugama te će od zainteresirane osobe zatražiti svu kvalificiranu telekomunikacijsku dokumentaciju iz predmetnog vremena. Nadalje, ako se utvrdi da su oba stana na trećem katu imala zaseban priključak sa odvojenim uslugama, zatražit će od zainteresirane osobe tehničke podatke o izvršenim mjerenjima signala na svakome od tih dviju parica, te dokumentaciju o tome kakav je bio utrošak usluge na jednoj i drugoj parici u spornom razdoblju.

Odbijeni su dokazni prijedlozi tužitelja za njegovim saslušanjem na okolnost da je on vlasnik jednog stana u predmetnoj zgradi, a da M. F. ... nema niti jedan stan u toj zgradi te da se je njegovoj firmi FEGI d.o.o. prestao isporučivati internet. Naime, prema mišljenju ovog suda, saslušanje tužitelja nije podobni dokazni prijedlog za utvrđivanje tih činjenica. Stoga će tužitelj u ponovnom postupku dostaviti tuženiku podatak o tome tko je upravitelj zgrade u Z. ..., M. ... H. ... nakon čega će tuženik od upravitelja zatražiti popis vlasnika stanova u relevantnom razdoblju te će na taj način utvrditi sporne činjenice, ukoliko ih ne bi mogao utvrditi na temelju podataka dostavljenih od zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

Slijedom navedenog valjalo je na temelju članka 58. stavka 1. u vezi s člankom 81. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odlučiti kao u točki I. izreke.

Kako je Visoki upravni sud Republike Hrvatske na sjednici sudaca 12. veljače 2018. donio zaključak da kada je presudom upravnog suda ili Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poništeno rješenje javnopravnog tijela i predmet vraćen na ponovni postupak svaka stranka snosi svoje troškove valjalo je na temelju članka 79. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 14. lipnja 2018.

Sutkinja
Vanja Crnković, v.r.